

QVÆSTIO MEDICA.

QVOD LIBETARIIS DISPVTVTONIBVS MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM. DIE IOVIS XIV. DECEMBRIS.

M. IOANNE CHARTIER, Doctore Medico moderatore.

806

An membrana sit sensitiua?
HÆC est inter partes corporis lex, vt præter communes, peculiares sibi vniuersis, cõsq; multum discrepantes. Membrana, prima inter partes corporis procreata, singulorum *αὐτῶν* ipsas operit, à prauis, malignis humoribus conficitur, & fouetur: eadem per vniuersum corpus extensa, ipsum ab iniuriis externis tuetur, & temperamentum aëris fidelem nuncium efficit. Hæc verò pars corporis est animata, organum sensuum externorum organis præcipue inferuiens, ita vt eius dignitati principatus locum assignemus, cum varia in quolibet sensu membranarum ope edantur miracula, & vt musculus est organum motus, ita membrana *τὸ αἰσθητικόν*: gemina enim sunt à cerebro nascentia neruorum genera, quorum alterum *αἰσθητικόν*, alterum *κινητικόν*. Non enim sensuum organum est *κινητικόν*, non aqua, non aër, non ignis, non caro, sed singulorum membrana ad proprias cuique actiones edendas perfectissimum est instrumentum, sine quo ipsi actiones suas edere non possent.

ἸΣΘΗΤΗΡΙΟΝ omne non à seipso, sed ab externo agente mouetur, à multis specie quâ *αἰσθητικόν* patitur; id externum agens dicitur *αἰσθητικόν* circa quod proprium quilibet sensus non fallitur: vt sensibile commune quintuplex, magnitudo, numerus, figura, motus, & quies: totidem sensibile proprium: color, odor, sapor, sonus, & tactilis qualitas, ab his sensuum membranæ patiuntur, & agunt, unde actio sensus circa obiectum passiva est, & actiua.

LLVD cernere est in omnibus sensibus externis, vt oculus se per musculorum ope mouetur, ita sex membranarum artificio suam absoluit historiam. Ipsius organi sensorium non est crystallinus humor solus, sed crystallinus cum aranea, nec suum habet organum igneum, aëreum, aqueum, sed temperioris naturæ, & celestis substantiæ particeps; quippe qui præter membranas crystallinum habet humorem receptioni spirituum dicatum; in reliquis autem sensibus membrana est sensorium. In cochlea falso creditur aër inesse vernaculus *αἰσθητικόν*, vt princeps auditus organum: est enim membrana dicta tympanum, tenuis, densa pellucida à portiunculâ durâ meningis habens originem: nec spiritus animalis erit auditus sensorium; hæc enim singulis momentis deperditur. In odoratus organo principatum ne teneant processus mammillares; sunt enim tantum ad delectationem cerebri, sola membrana natiuitima, est huius rei capax. Sit gustus vt quidam tactus, ei debeatur membrana pro sensorio necesse est. Et quamuis eadem membrana palato, & lingæ sit communis, mollis tamen neruis lingæ tunica est implicita; hinc gustus sit *αἰσθητικόν*, quod tota cutis tactui inferuiat, nemo nescit, & quod in extrema manus tunica præcipua eius sit sedes, est enim *τὸ αἰσθητικόν ἐν ὅρῳ*.

ON ab oculo radij simul, & lumen, nec lumen solum emittitur; nec ipsum per corpuscula fluunt rerum imagines; nec à corde ad oculum per pupillam fertur spiritus quidam, qui ad rem visibilem extenditur; sed ab aranea quæ substantiâ cerebro est similis lucidi mittuntur radij; Sit crassior aut densior membrana tympanum, insanabilis surditatis à primâ conformatione causâ est; non admodum ab humido, nec à cerebro *ὁ γὰρ ἐν κεφαλῇ ὕψος ἔστι*. Affecto coryza naso non afficiuntur processus mammillares, tamen nullus sentitur odor, ob copiam humoris, membranam internam nasi infarciunt. Qualibet intemperie lingua affecta, imminuitur gustus; & quauis corpora calidiora, aut frigidiora, humidiora, aut sicciora tactus organum destrunt. Quale in elephantiasi tota cute affecta deprehendimus.

IRABILIS partium omnium *συμπλέκει*, membranarum vnio, sic per se ipsa continua sibi sunt ossa, per membranam communem muscoli omnes sibi inuicem compatiuntur. Membranis totum artificio factus videtur natura communis, cum in animalium dissectionibus, vnâ cum venis, & arterijs chorion exterioriorem fœtus membranam cernere liceat, à quâ & feligendi quod proprium est, & accendi quod est inutile, munus pendet: sic & sensum ipsis largita est dispersis per earum substantias mollibus neruis; sic in acerbis doloribus ipsis inest *αἰσθητικόν*, & quod imitatione dignum est, etiam in ventriculi membranam interioriorem neruos stomachici, in seuit natura ad *αἰσθητικόν* *τῆς ἐκείνης*.

Ergo membrana τὸ αἰσθητικόν.

Proponebat Lutetiæ CLAVDIVS GVERIN, Parisinus. A. R. S. H. M. DC. XXXIV.

253.

DOMINI DOCTORES DISPVTVTRI.

M. Petrus Ton.
M. Claudius Germain.
M. Germanus de Preaux.

M. Ludovicus Renouard.
M. Pierre Corne.
M. Mathias Alton.

M. Ludovicus Robillard.
M. Franciscus Bouonier.
M. Ioannes Beraut.

